

obligués als propietaris a fer aceres en els llocs on no n'hi havien. Però... les cases que ja en tenien, perquè s'havien de tornar a fer? És que no anava a càrrec de l'Ajuntament la conservació d'aceres? O el nostre Arquitecte Municipal donava arrasament nova cada vegada que anava a La Garriga?

Parlem, ara, de l'adoquinat de la carretera. Fa uns quants anys, atravesar la nostra via principal, era cosa que un ciutadà devia rumiar-s'ho, pensar-s'hi bé, i deprés... deixar-ho córrer. Hi havia uns sots que s'hi hauria pogut amagar un home. A l'istiu, la pols regnava en la carretera com a casa seva; els dies de pluja, el fang ens arribava als genolls, essent impossible de travessar-la. En vista de tants inconvenients, el *magnífico Ayuntamiento* va idear ficar uns quants cèntims a la caixa... o allà on fos. I per el sistema emprat per les aceres, va continuar-lo per l'adoquinament i altre volta, el víctima propietari, tingué de pagar bona part de la compostura, i diem bona part, perquè cada extensió de cinc metres quadrats, ascendia, esgarrafeu-vos!, a la quantitat de 175 pessetes, poc més o menys.

Sembla més natural que s'haguessin fet primer les cloaques, car el dia que aquestes es facin, tindrem de pagar la feina de treure els adoquins (segons quins *adoquins* treïessim, com aquell).

Donem una ullada a la Plaça del *Monumento famoso*: En dies de pluja el pobre vianant que té la desgràcia de trobar-se a l'encreuament del carrer del Llíri amb el del Dr. Robert, en el precís moment que un automòbil passa en direcció al Lladoner, ja cal que s'encomani a Déu i als Sants, que és segur que rebrà una superba dutxa en ple carrer.

Hem de suposar que amb els diners que s'han esmerçat en aquesta plaça, n'hi havien de sobres per evitar aquests petits inconvenients.

Continuem, ara, el passeig per la Plaça Gran: Des de temps immemorial les canals de la Porxada, llencen a davant dels portals l'aigua de la pluja. Al venir la nova urbanització de la plaça, per arreglar els sots que s'hi produïen, decidiren posar-hi una llosa de pedra, resultant el remei pitjor que la malaltia. Avui dia quan plou, no podeu entrar a la Porxada, car al caure l'element líquid sobre la llosa dura, escampa un reguitzell d'esquitxos semblant a les cascades del Niàgara.

No fóra possible d'arranjar el desaigüe de la Porxada, d'altra manera que estés més bé? Creiem que la solució d'aquest assumpte és un afer no gens complicat.

A tots aquests senyors que han millorat al ciutat, devem fer-los-hi avinent que han fet molt poqueta cosa, abusant dels *amplis mitjans* que tenien. Oimés, pagant els altres, nosaltres ens veiem amb cor de transformar Granollers, posant-lo a l'altura de les millors poblacions. Ah!, i sense necessitat de fer emprèstits i de cometre tantes atzagaïades!

MAR-I-CEL

## Aigua Vall-Par

Font Sant Albert

VALLCARCA (Barcelona)

|||

La millor aigua de taula

|||

Lleugerament mineralitzada

|||

Pura \* Llengera \* Digestiva

|||

Dipòsit general:

C. París, 174

BARCELONA

Aquest número ha passat per

la censura Governativa

Forn de Can SERRA

Dr. Robert, 1

GRANOLLERS

Us servirà a domicili tots els dies al matí

**Pa de Viena**

i

**Croissants**

de qualitat superior

Un remei segur per l'estómac: **DIGESTONA CHORRO** Preu 3 ptes.